

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Ia aminte, popor al cuvântului Meu din zilele cele de acum, ia aminte la cuvântul Meu cel de peste tine, căci Eu din mijlocul tău sunt Învățătorul lumii, iar tu din mijlocul ei ești poporul de la care omul trebuie să învețe carte de la Domnul Învățătorul, căci cartea Mea cu tine este adevărata carte după care omul trebuie să învețe carte, că dacă omul are carte învățată de pe pământ și nu face roade pentru veșnicia lui, atunci el nu este un om învățat, ci este un om fără de cale, căci calea Eu sunt; Eu și nu omul, și cine umblă după Mine nu va umbla în întuneric, ci se mută de-a pururi de la moarte la viață și, părăsind păcatul cel întunecat, se sfințește și înțelege apoi că el nu poate avea vrăjmași mai mari ca el însuși pentru el, ca voia lui care nu lasă voia Mea să se așeze în el. Dar azi cobor cu dragoste mare în cuvânt, cu hrană tare pentru viața cea de veci a omului, și pe car de heruvimi și de serafimi Mă port pe deasupra însoțit de îngerul Meu, arhanghelul Mihail, și lângă el, însoțitorul lui, Gavriil, și lângă ei, toți cei ce sunt căpeteniile îngerilor după cele nouă cete de îngeri care Mă slujesc, căci cea dintâi ceată între cele zece cete îngerești de la început de veșnicie, și de facere apoi, s-a prăbușit din cer prin semeție și se războiește cu Dumnezeu pentru căderea ei, pentru semeția ei care nu o lasă pe ea să-și ridice peste ea pe Creatorul ei, pe Domnul îngerilor și a toate stăpâniile și domniile și scaunele cele cerești care-L slujesc pe Dumnezeu purtându-L pe car de îngeri și de slavă nevăzută, precum îngerii, fără de trup fiind, nu se pot vedea decât de cei cerești, în cer și pe pământ cerești, cu trup și fără de trup în cer și pe pământ. Amin.

O, copii veghetori în calea venirii cuvântului Meu pe pământ, deschideți-vă pentru intrarea Mea în carte cu sărbătoarea îngerilor, fiilor copii. Luați din cele cerești toată alinarea pentru greul vostru, pentru sarcina sub care stați, căci venirea Mea cuvânt pe pământ e sarcină grea pentru voi, și voi sunteți mici și plăpânzi sub slava Mea, iar cuvântul Meu purtat de voi între cer și pământ umple lumea ca s-o înnoiască, fiindcă Eu am scris o Scriptură care făgăduiește prin ea nașterea din nou a lumii, și apoi viața veacului ce va să fie apoi pe pământ, și puțini din cei de pe pământ tânjesc cu adevărat după împlinirea Scripturilor venirii Mele a doua oară după om, căci ca să fie după adevăr această dorire în om, omul n-ar mai plânge pe pământ pentru el, și ar plânge pentru Mine, iar Eu am spus că cine plânge pentru viața lui în el, acela și-o pierde și nu știe să plângă, și se va căuta în sine și se va afla gol de Dumnezeu, căci plânsul cel fără de minte e plâns fără de Dumnezeu chiar și dacă omul crede în el însuși că după Mine plânge și spre Mine caută. Eu însă îi spun lui că smerenia nu mai plânge în om, ci ea Îmi face Mie și dragostei Mele locaș în om, căci împărăția Mea în om nu este omul cu dragostea lui de Mine și de aproapele lui în el, ci sunt Eu, Domnul, cu dragostea Mea, care-l face pe om sfânt pentru împărăția Mea în el. Amin.

Smerenia de duh umblă la inima omului ca să se facă ea în om sălaș al slavei Mele, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și așa îl învăț pe om să treacă din trup în duh, și îi spun lui că nu e greu aceasta ce-i spun Eu omului. V-am spus vouă, copii care vegheați pentru Mine și care stați în inima Mea ca să știți care este voia ei și să auziți iubirea ei pentru om, v-am spus că voi aduna pe mulți și îi vom învăța din Mine și din voi porunca dragostei de Dumnezeu și de aproapele, căci a iubi pe Dumnezeu și pe aproapele e mare, mare taină și lucrare a ei pe pământ, și mereu, mereu taină și lucrare a cerului pe pământ cu omul, prin omul care iubește pe Dumnezeu, căci omul nu trebuie să Mă învețe el pe Mine cum să-l iubesc, ci trebuie să Mă lase pe Mine să-l învăț cum să Mă iubească, și de aceea am spus Eu că fericiți sunt cei curați cu inima, că aceia sunt curați și cu credința, și aceia vor vedea pe Dumnezeu, fiindcă așa este credința lor, fiindcă ei se

biruiesc, și biruiesc apoi pentru slava Mea înaintea oamenilor și cred biruind pe vrăjmașii Mei, nu pe vrăjmașii lor. Amin.

O, fiilor copii care Mă aduceți pe pământ prin credința voastră în Scripturile Mele, și prin Mine, Cel ce am găsit sprijin în voi! Spuneți voi celor iubiți de Mine și de voi că Noi nu iubim pe om pentru că merită, ci pentru ca să se mântuiască omul, fiilor. O, dacă omul nu ar uita aceasta nu s-ar mai semeți, ci și-ar birui trupul și ar cunoaște cu duhul lucrarea smereniei de duh, și nu și-ar birui trupul cu post de mâncare și de păcate, că nu este post mai mare ca și ascultarea de Dumnezeu, dar cine să-i arate omului această desăvârșită cale spre Mine, Cel ce sunt Învățătorul lumii și de la Care lumea toată ar fi să învețe carte și nu de la om, copii care cunoașteți pe Dumnezeu cu iubirea Mea din voi!? Și de aceea iubi-vă-voi pe voi cu toate ale Mele cele din cer și cele de pe pământ și vărsa-Mă-voi în voi cu dragostea Mea ca să-l învățați pe om să Mă iubească cu dragostea Mea din el și nu cu dragostea lui de Mine, că rău Mă rănește omul care-și mărturisește dragostea lui de Dumnezeu când el nu are ascultare de porunca dragostei care spune așa: *«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată puterea ta și, apoi, să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»*.

O, fiilor copii care purtați peste voi sarcina venirii Mele pe pământ Învățător al lumii! Dacă din toată inima și sufletul și cugetul și puterea lui L-ar iubi omul pe Dumnezeu, i-ar mai rămâne din acestea și pentru el? Și ale lui, oare? Iată, în această de căpătâi poruncă trupul nu folosește la nimic, căci duhul este cel ce dă viață, dar omul nu are învățători peste el, fiilor învățători de la Mine peste om. Ridica-vă-voi pe voi peste toate înălțimile de pe pământ cu învățătura Mea și înnoi-voi lumea cu ea, și voi aduce pe pământ apoi viața veacului ce va să fie după învierea morților care aud glasul Meu din locuința lor gata pregătiți să asculte porunca Mea pentru ridicarea lor, pentru plinirea Scripturilor cele de apoi și în care oamenii nu se mai uită ca să le dau înțelepciune să le priceapă pe ele, și apoi să creadă în ele cu smerenie, căci smerenia este mai mare ca dragostea. Așa spun sfinții care așteaptă venirea Mea, spun că cel mai mare adevăr în om este smerenia minții și a inimii, căci ea îl câștigă pe om lui Dumnezeu și ea este acum mai mare ca dragostea, căci unde ea nu este, nu poate dragostea Mea în om și pentru om. Amin.

O, poporul Meu, te-am înconjurat cu toate cetele îngerești, că este serbarea îngerilor lui Dumnezeu. Am strâns lângă tine pe mulți în casa întâlnirii Mele cu omul, iar lângă cei cu trupul stă tot neamul omenesc pomenit azi în mijlocul tău, neamul cel de la Adam și până azi, și care așteaptă glasul Meu din mijlocul tău și pomenirea lui pe numele fiecăruia și după ceata fiecăror. O, poporul Meu, fericirea celor pomeniți e fericire nemărginită și care nu se suie la mintea omului. Sunt mulți coborâți lângă tine cu Mine din sânul lui Avraam cel credincios, din cel mai frumos loc din cerul cel nevăzut, și mai mare fericire simt aceștia aici unde Eu cu tine petrec cu cuvântul Meu care se împarte peste pământ pentru înnoirea lumii și pentru învierea morților. O, fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el cu smerenie, cu duh blând și smerit, care se face rai în om, rai pentru Dumnezeu și pentru sfinți, fiilor. O, voi trebuie să arătați oamenilor fața Mea din voi, că numai așa puteți voi împlini porunca cea care spune: *«Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»*; numai așa și nu altfel, fiilor.

O, dacă omul ar împlini porunca dată lui de Dumnezeu, atunci el s-ar face asemenea lui Dumnezeu din toată inima și sufletul și cugetul și puterea lui, și așa l-ar vedea pe el vecinul lui aproapele lui, și așa ar fi omul mărturisitor de Dumnezeu, purtător de cruce, urmându-Mi.

O, poporul Meu, adu-ți aminte cum îl probez Eu pe omul care spune că împlinește poruncile care ar fi să se cuprindă ele în dragostea cea pentru Mine și nu în cea pentru el însuși sau pentru slava lui și nu a Mea. Când l-am încercat pe tânărul bogat care împlinea poruncile și i-am spus apoi că dacă vrea desăvârșirea lui, să se lepede de sine, să-și dea agoniseala la cei lipsiți ca s-o aibă de comoară în cer, și apoi să vină să se facă ucenic al Meu, căci numai așa se desăvârșește întru totul omul care iubește cu totul pe Dumnezeu, atunci el a plecat întristat, căci avea multe

avuții. Iată, omul nu iubește pe Dumnezeu din tot sufletul și inima și cugetul și puterea lui. Iată, omul nu poate să se lepede de sine ca să se facă ucenic al Meu, dar am spus ucenicilor care s-au temut când M-au văzut vorbind cu tânărul bogat că ceea ce este cu neputință la omul cel neputincios în iubirea cea desăvârșită, este cu putință la Dumnezeu, Care are grijă să-i pregătească omului inima și sufletul și cugetul și puterea pentru ca să I le dea cu totul lui Dumnezeu și pentru ca să fie al lui Dumnezeu omul și nu al lui însuși, căci trupul nu folosește la nimic, iar omul, bietul de el, numai pentru trup trudește, uitând de veșnicia sufletului și a trupului lui care nu se pot despărți așa cum omul ar da să creadă că se poate când el este numai trup, săracul.

Iubirea de aproapele, nimic nu știe omul de această taină și despre lucrarea ei. Nu știe omul ce trebuie să-i dea aproapelui, și face cu aproapele său ceea ce face și cu el însuși, căci omul este numai trup, ca și aproapele lui căruia îi dă omul ajutorare în nevoile lui care nu au nimic legat acestea cu mântuirea omului și a aproapelui său. Cel mai mare adevăr în om este smerenia minții și a inimii, căci ea îl câștigă pe om lui Dumnezeu, și omul se face ardere de tot înaintea Mea, împlinind din toată inima și sufletul și cugetul și puterea lui iubirea lui Dumnezeu în el, iubirea care arde în om. Iubirea omului arde în om pentru om, iar iubirea Mea în el arde în om pentru Mine și îl câștigă pe om pentru viață desăvârșită și veșnică, și altceva nu înseamnă viață veșnică decât iubirea lui Dumnezeu în om, iubirea care iubește arzând pe om, ca să rămână numai Dumnezeu și să-L vadă tot aproapele omului pe Dumnezeu arzând ca focul în cel ce se lasă locaș al Meu în el. Amin.

O, nu este iubire de aproapele decât în omul care iubește pe Dumnezeu și care tot așa, tot ca pe sine însuși îl iubește și pe aproapele, făcându-l pe acesta să-L vadă și să-L iubească pe Dumnezeu din toate cele ale lui care nu sunt din trup, ci de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu în om. Amin.

Locaș al slavei Mele între oameni îl face pe om smerenia de duh, și omul se face asemenea Mie, blând și smerit cu inima, ascultător și împlinitor a tot cuvântul Meu, care este viața și lumina oamenilor. Amin.

O, stau sfinții și îngerii și stau cete-cete cei ce așteaptă învierea, stau toți aceștia în uimire, și mai fericiți ca în raiul desfătărilor cerești stau toți acum aici cu voi sub fericirea lor care este cuvântul Meu, sărbătoarea Mea pe pământ cu Tatăl, cu sfinții și cu îngerii, fiilor copii care Mă dați cerului și pământului cuvânt, căci M-am promis că Mă voi da cu Duhul Sfânt Mângâietorul, și cu El pe toate le voi înnoi, le voi curăți, le voi lumina și le voi schimba în slavă, în nesticăciune, fiilor împărțitori de Dumnezeu.

Îngerii își lasă glasul peste voi și vă spun așa:

– Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și jos pe pământ ca și în cer, și pace de la Dumnezeu peste oameni și nu cum îi dă omului lumea cea goală de viață, lumea care pe noi, îngerii lui Dumnezeu, nu ne vede, căci noi suntem în Domnul, Cel ce stă nevăzut. Amin.

Iubește viața cu îngerii, popor al milei lui Dumnezeu! Cheamă-ne ca să te desăvârșim în iubire ca și a noastră, căci într-un glas și într-un cuvânt cuvântăm, în față cu căpetenia de peste noi, Mihail arhanghelul, care ne-a poruncit nouă să ascultăm de Domnul și nu de om, și să lucrăm din El pentru om.

Iubiți postul cel mai desăvârșit, voi, cei ce locuiți pe pământ, căci cel mai iubit post înaintea Domnului este ascultarea de El, de porunca iubirii Lui care-l învață pe orice om să-L iubească pe Dumnezeu din toate roadele Duhului și cu ele să-l iubească pe tot aproapele, făcându-se pentru el cale spre Dumnezeu, lumină pe cale și gust al vieții cu Dumnezeu în om. Amin.

Să stăm bine, să stăm cu frică, și cu iubire să luăm aminte, Doamne, la cuvântul Tău cel dătător de viață peste om, și de înviere peste cei ce dorm în țărâna pământului și care așteaptă lumânarea cea sfântă din mâna celor ce-i pomenesc pe ei înaintea Ta cu inima curată, căci cei

curați cu inima sunt cei cu credința curată și împlinită prin roadele ei, prin minunile ei care înseamnă Dumnezeu, Cel minunat întru sfinții Săi. Amin, amin, amin.

– O, Doamne al milei și al îndurării, vino cu ziua nesfârșitei învieri când va cădea perdeaua care desparte cele două lumi! Așa Te rugăm noi, cei ce așteptăm lumânarea cea din urmă a învierii celei mari, mânuța cea care va scăpăra pentru cea din urmă oară amnarul pentru lumânarea care din mâna Ta apoi va împărți lumina Paștelui cel nesfârșit al celor ce Te așteaptă cu suspin prelung, cu ziua Ta cea mare pentru noi, Doamne, Care ai cheile unde noi Te așteptăm și când Tu vei spune blând și duios: „Veniți afară! Veniți de primiți lumină și înviați prin ea și prin cuvântul învierii!”. *Amin, amin, amin.*

– O, așa voi împlini, că mare este credința cea care stă înaintea Mea pentru toate aceste împliniri. Amin.

O, fiilor copii care ați deschis cerul ca să curg Eu ca râul cuvânt peste pământ, mare este credința voastră, și ea s-a întins de la margini la margini și la ea Eu voi adăuga, dar stați în smerenia de duh care-Mi face sălaş în voi și mângâiați pe cei ce Mă așteaptă și creșteți-i mici și blânzi și smeriți cu inima pe cei ce s-au făgăduit să asculte de Dumnezeu. Umiliți-vă ca Mine și pentru cei săraci cu duhul și pentru cei bogați cu duhul, dar aduceți-i și pe ei la smerenia de duh fără de care nu poate în om dragostea Mea.

Dați slavă zilei de pomenire a îngerilor, fiilor, și binecuvântată să fie ziua sărbătorii biruinței prin cruce a ivirii chivotului Sfintei Sfintelor care a fost așezată între pământ și cer acum treisprezece ani cu mare biruință asupra vrăjmașilor Mei care nu iubesc tainele Mele. Dar voi ați biruit cu Mine biruindu-vă pentru numele Meu, și acum suntem în sărbătoare după treisprezece ani de la împlinirea proorociilor pentru taina de nou Ierusalim peste pământ. Amin.

Mă las cu duhul slavei cuvântului Meu peste voi, peste cei ce cu dor și cu duh s-au adunat la izvorul vieții. Mai-marii cetelor îngerești au de la Mine mir pentru frunțile celor ce iubesc pe Dumnezeu venind și ascultându-I cuvântul ca să se desăvârșească prin el. Amin.

Pace vouă! Și de la voi să ia din pacea Mea cei ce Mă iubesc așa cum Eu l-am învățat pe om porunca iubirii. Amin.

Binecuvântate să vă fie bucatele cele puse înaintea Mea pentru binecuvântarea lor, pentru masa de pomenire a îngerilor și a sfinților și a celor ce așteaptă lumina învierii. Amin.

Iar vouă, celor trudiți, vă dau pacea Mea. Luați din ea, luați din ea, luați din ea! Dați-vă unul altuia din ea și vor vedea toți cei ce sunt aproape vouă că voi știți să iubiți pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea voastră, învățând prin aceasta pe toate neamurile pământului porunca iubirii de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

08/21-11-2004